

किमिदमपूर्वकथयसिसत्यमत्यपूर्वमेवेदमित्याह इदंभगवत्प्रोक्तम् तन्नामैकप्रधानंपुराणम् ब्रह्मसंमितं सर्ववेदतुल्यम् यद्वा ब्रह्मसम्यक्कृतं येन
कुतस्त्वया प्राप्तमत आह अधीतवानिति ॥ ८ ॥ सिद्धस्य तव कुतोऽध्ययने प्रवृत्तिस्तत्राह परिनिष्ठितोऽपीति गृहीतचेता आकृष्टचित्तः ॥ ९ ॥ महापुरुषो
विष्णुः तदीयः यस्य यस्मिन् श्रद्धां कुर्वताम् सती अहेतुकी ॥ १० ॥ साधकानां सिद्धानां च नातः परमन्यच्छेयोस्तीत्याह एतदिति इच्छतां कामिनां
तत्तत्फलसाधनमेतदेव निर्विद्यमानानां मुमुक्षूणां मोक्षसाधनमेतदेव योगिनां ज्ञानिनां फलं चैतदेव निर्णीतम् नात्र प्रमाणं प्रवक्तव्यमित्यर्थः ॥ ११ ॥
अल्पमेवायुरवशिष्टं किमहं साधयेयमिति माशुचइत्याह किमिति त्रिभिः परोक्षैरलक्षितैर्हायनैर्वर्षैः विदितं तथा यातीति ज्ञातम् यतो येन ज्ञातेन घटे
तयत्नं कुर्यात् ॥ १२ ॥ खट्वांगो हि देवपक्षे स्थित्वा दैत्या न जयत् ततः प्रसन्नैर्देवैर्वरं वृणीष्वेत्युक्तोऽतस्तेनोक्तं प्रथमं तावन्ममायुः कथ्यतामिति ततो देवै

इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥ अधीतवान्द्वापरादौ पितुर्द्वे पायनादहम् ॥ ८ ॥ परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्ये
उत्तमश्लोकलीलया ॥ गृहीतचेताराजर्षे आख्यानं यदधीतवान् ॥ ९ ॥ तदहं तेऽभिधास्यामि महापौरुषिको भ
वान् ॥ यस्य श्रद्धा यता माशुस्यान्मुकुन्दे मतिः सती ॥ १० ॥ एतन्निर्विद्यमानानामिच्छतामकुतोभयम् ॥ योगि
नानृपनिर्णीतं हरेर्नामानुकीर्तनम् ॥ ११ ॥ किं प्रमत्तस्य बहुभिः परोक्षैर्हायनैरिह ॥ वरं मुहूर्तं विदितं घटे तश्चेयसे
यतः ॥ १२ ॥ खट्वांगो नाम राजर्षिर्ज्ञात्वेयत्तामिहायुषः ॥ मुहूर्तांस्सर्वमुत्सृज्य गतवानभयं हरिम् ॥ १३ ॥ तवा
प्येतर्हि कौरव्यसमाहं जीवितावधिः ॥ उपकल्पयतस्सर्वं तावद्यत्सांपरायिकम् ॥ १४ ॥ अंतकाले तु पुरुष आगते
गतसाध्वसः ॥ छिद्यादसंगशस्त्रेण स्पृहां देहेऽनुयेचतम् ॥ १५ ॥ गृहात्प्रव्रजितो धीरः पुण्यतीर्थजलाप्लुतः ॥ शु
चौ विविक्त आसीनो विधिवत्कल्पितासने ॥ १६ ॥

रुक्तं तत्तु मुहूर्तमात्रमस्तीति ततोऽतिशीघ्रं विमानेन भुवमागत्य हरिं शरणं ग
तइति यत इयं स्वर्गभूमी रजोधिका कर्मभूमिः पृथ्वी ॥ १३ ॥ तव तु एतर्ह्यपि इदानीमपि तावदिति तावता कालेन सांपरायिकं पारलौकिकं साधनं संपा
दय ॥ १४ ॥ तत्र वैराग्यं तावदाह अंतकाल इति गतसाध्वसः मृत्युभयशून्यः असंगो नामानासक्तिः तेन शस्त्रेण स्पृहां सुखेच्छां तदेहमनुये पुत्रकल
त्रादयः तेष्वपि स्पृहां छिद्यात् ॥ १५ ॥ किंच गृहात्प्रव्रजितः निर्गतः गृहे स्थितस्य पुनरप्यासक्तिसंभवात् तत्राष्टांगयोगमाह धीर इति ब्रह्मचर्यादिय
मोपलक्षणम् पुण्यतीर्थे तिष्ठानादिनियमोपलक्षणम् आसनमाह शुचाविति विविक्ते एकांते विधिवत् कुशाजिनचैलैः क्रमेण निर्मिते ॥ १६ ॥